

BELLUM

DERDE NUMMER, JULI 2016

IN DIT NUMMER:

HET OUDE GEVAAR

DE GEOPOLITIEKE ROL VAN TURKIJE

Het is helaas al even geleden dat wij u in deze vorm hebben mogen bereiken. Maar nu is het dan toch eindelijk zover! Een nieuwe Bellum!

Onze lange afwezigheid is vooral te danken geweest aan een gebrek aan schrijvers. Dit te kort is nu gelukkig verholpen en we kunnen weer volle vaart voorwaarts gaan!

Zoals u kunt zien is de hele opmaak op de schop gegaan: alles is nieuw! Dit zal voor de doorgewinterde fan even wennen zijn maar wij vinden het in elk geval fris en modern ogen.

03

05

11

13

17

19

HET FRONT

TURKIJE: DE OUDE VIJAND

DE DIVERSITEITSAGENDA

HET MISBRUIKTE WOORD

EDUCATIE IN NEDERLAND

SIGMUND FREUD- DEEL 1

CONTACT

Vragen? Opmerkingen?
Voel u vrij om contact met ons op te nemen.
U kunt ons op de volgende manieren bereiken:

EMAIL: INFO@ZWARTFRONT.NL

Facebook: [Zwart Front](#)

Twitter: [@zwartfront](#)

NEDERLAND ONTWAAK!

WWW.ZWARTFRONT.NL

Sinds de laatste Bellum is er een hoop gebeurt. Het zou onhaalbaar zijn om alle activiteiten die ondernomen zijn hier neer te schrijven daarom zal deze rubriek zich voor nu beperken tot de hoogtepunten.

Activisten handleiding

Tijd voor een nieuwe aanpak: de handleiding voor activisme en fascisme in de 21ste eeuw staat op onze website! In deze handleiding staat alles wat een aanstromende activist moet weten om actief te worden, zeker als deze activist een leidinggevende functie wil vervullen. In het document staan uiteenlopende zaken beschreven, van de organisatorische visie en indeling en actietips en –regels tot aan privacy en veiligheid in het digitale tijdperk. Een must voor iedereen die serieus actief wil worden voor Zwart Front!

Demonstratie Gouda

Op 23 april organiseerde Zwart Front in samenwerking met Defend Gouda een demonstratie tegen het geplande AZC in de PWA-kazerne. De antifa had dagen ervoor hoog van de toren geblazen dat wij niet welkom zouden zijn in Gouda. Ze hadden ons zeker een lesje geleerd: de uitgelachen en weggehoonde drietal verzetsmensen deden ons zeker beven van angst! Hoewel de slagkracht die dag onvoldoende was om een vuist te maken tegen de gemeente hebben we onze linkse tegenstanders wel laten zien dat Gouda niet van hen is. De damage control is overigens wel mooi, ze schrijven nu denigerend dat wij met “maar” 50 man waren om hun eigen opkomst goed te praten.

1 mei actie

Voor en op 1 mei hebben activisten van Zwart Front op verschillende plaatsen van het land flyers uitgedeeld waarbij opgeroepen werd om op de eerste mei niet te gaan rellen, maar om dan werk te verrichten dat nuttig is voor het vaderland. De boodschap moest de werkende klassen aanspreken om in te zien dat links gefaald heeft en niet langer hun belangen behartigd.

Verschillende spandoek acties

De afgelopen tijd hebben er ook verschillende spandoekacties plaatsgevonden tegen AZC's o.a. in Beuningen/Ewijk en Veghel. Hier schonken verschillende kranten en andere media aandacht aan en heeft ons lokaal steun opgeleverd.

Zwarthemd

De webwinkel van Zwart Front is opgesplitst in een “officiële winkel” waar enkel Zwart Front materiaal verkocht zal worden en een meer subcultureel gerichte winkel met bijbehorend blog op Tumblr en een Facebookpagina. Het blog deelt activisme foto's, teksten, leuke plaatjes en verkoopt niet enkel waren die aan Zwart Front Nederland gerelateerd zijn maar ook verband houden met bijvoorbeeld de hestelbeweging.

HERO OVER ALLES!

05

HET OUDE GEVAAR DE GEOPOLITIEKE ROL VAN TURKIJE

Turkije speelt een belangrijke en dubbelzinnige rol in de moderne geopolitiek. Dit artikel zal beknopt proberen deze rol te verklaren aan de hand van een kort stukje geschiedenis. Daarnaast zal er nader toegelicht worden waarom de rol van Turkije voor Europa en haar bondgenoten een bedreiging vormt aan de hand van enkele voorbeelden.

Inval uit het oosten

De Turken hebben niet altijd het Anatolische schiereiland bewoont. De Turken komen van oorsprong verder uit het oosten, uit centraal-Azië ten oosten van de Kaspische Zee. Het volk was verdeeld in verschillende nomadische stammen, die allemaal een gemeenschappelijk voordeel hadden tegenover de Europese sedentaire samenleving: ze waren bijzonder mobiel. Door onderlinge conflicten tussen de Turken kwamen onder andere de Oğuzen naar het westen die later de basis zouden vormen voor het rijk van de Seldsjoeken en later het Ottomaanse rijk.

Tijdens de Middeleeuwen vormde zich eerst het Seldsjoekenrijk dat zich in 1092 uitstrekte van het Hindoekoesj-gebergte tot aan oostelijk Anatolië en van Centraal-Azië tot aan de Persische Golf. Het werd opgericht door Tuğrul, die het gelukte de Turkse stammen te verenigen door hen te vertellen dat zij van een gemeenschappelijke ouder afstammen: Seldsjoek, zijn grootvader waaraan het rijk later dus ook haar naam zou danken. Deze Seldsjoek was tevens de eerste van zijn lijn die zich

bekeerde tot de Islam. Dit rijk combineerde de oude cultuur van de Turken met elementen uit de Arabische wereld en Perzië, waaruit de Turks-Persische cultuur ontstond welke, weer de basis heeft gevormd van de moderne Turkse cultuur.

Byzantium

Wanneer men het heeft over de val van het Romeinse Rijk hebben wij het vaak eigenlijk over de val van het west Romeinse Rijk. Het oostelijk deel, dat wij tegenwoordig Byzantium noemen, maar waarin zich men zich destijds vooral als Romeinen zag, bleef nog erg lang bestaan en viel pas tegen de Late-Middeleeuwen. Het rijk was gebouwd op de Grieks-Romeinse traditie en omvatte Griekenland, het Anatolische schiereiland, grote delen van het Midden-Oosten en delen van de Balkan en was in de donkere Europese Middeleeuwen een baken van licht en beschaving; waar in het westen vooral anarchie en verval de boventoon voerde, bleef Byzantium veelal op hetzelfde pijl. Daarnaast heeft het Rijk verschillende keren geprobeerd het West-Romeinse Rijk te herstellen, waarvan de meest succesvolle poging gedaan werd door Justinianus de Eerste, ook bekend als Justinianus de Grote. De

Kaart van het oude Byzantium omstreeks 1025

Turkse expansie naar het oosten bracht hen dus automatisch in conflict met het Christelijke Byzantium.

Het was onder de derde Seldsjoeken Sultan Alp-Arslan dat de Turken dan ook het grootste deel van het Anatolische schiereiland wisten te veroveren. Haar hoofdstad, Constantinopolis zou uiteindelijk vallen in 1453, doordat de vijandelijke troepen door een open poort binnen gelaten werden door, waarschijnlijk, een verrader en omgedoopt werd tot Istanbul.

Griekenland

Het bleef niet bij het Anatolische schiereiland. Uiteindelijk zou geheel Griekenland veroverd worden door wat, toen al was uitgegroeid tot het Ottomaanse Rijk. Griekenland zou vanaf de 14e tot aan de 19e eeuw stevig onder de onderdrukkende hielen van de Turken terecht komen. Ook grote delen van de Balkan en Zuidoost-Europa eindigde als onderdeel van het Ottomaanse Rijk. Het keerpunt kwam bij de poorten van Wenen, waar een coalitie van verschillende Europese legers uiteindelijk de Turken wisten terug te drijven.

De Grieken herwonnen hun vrijheid op de Ottomanen uiteindelijk na een uitputtende elf jaar durende onafhankelijkheidsoorlog die woedde van 1821 tot 1832. Hieruit ontstond het Koninkrijk Griekenland dat grote delen omvatte van Griekenland. Echter waren er nog veel Griekse gebieden, zoals de Anatolische kust en Cyprus, waarbij de eerste nog stevig vast zat onder de hiel van de Turkse onderdrukker en de tweede vanaf de 19e eeuw door de Britten bestuurd werd, die geen onderdeel waren van dit koninkrijk. Het mag dan ook niet verwonderen dat het idee van Enosis onstond: het idee dat alle Griekse gebieden bestuurd en bewoond moeten worden door Grieken. Enosis is dus kort samengevat het streven naar de totale bevrijding van Griekenland.

De Britten, die de Grieken gesteund hadden tijdens de Tweede Wereldoorlog en tijdens de Griekse Burgeroorlog weigerde echter om Cyprus af te staan, zelfs nadat uit een referendum van de Griekse kerk bleek dat 95,7 procent van de Grieken hier positief tegenover stonden. Dit gebeurde in een tijd waarin grofweg 80 procent van de Cyprioten nog Grieks was. Dit leidde in 1955 tot de oprichting van de EOKA, de Cypriotische bevrijdingsbeweging onder leiding van Georgios Grivas, een veteraan van zowel de Eerste als ook de Tweede Wereldoorlog. De EOKA zorgde uiteindelijk voor Cypriotische onafhankelijkheid, en leidde dus

niet tot Enosis, omdat het eiland ook nog een sterke Turkse minderheid had. De Britten waren doch grotendeels verdreven en behielden enkel nog twee militaire basissen op het eiland. Er was tevens ook een nieuw obstakel ontstaan: het Verdrag van Zürich verbood Enosis.

In 1974 organiseerde Griekenland een coup in Cyprus teneinde Enosis te behalen. Dit vonden de Turken niet heel leuk en deze organiseerde als antwoord hierop de Turkse invasie van Cyprus. Een lang verhaal kort, na een hevige oorlog bezetten de Turken een groot deel van het eiland en dreef vele duizenden Griekse Cyprioten naar het zuiden, waarna Turken hun bezittingen overnamen. In 1983 werd de Turkse Republiek van Cyprus uitgeroepen, welke alleen door Turkije erkend wordt en vandaag de dag nog bestaat. Dit heeft geleid tot de huidige tweedeling van Cyprus in een Grieks deel en een Turks deel. Turkije heeft complete lak aan iedere vorm van Griekse soevereiniteit en schendde tot voor kort het Griekse luchtruim maandelijks.

Syrië

Wie denkt dat dit een “moslim”-probleem is en dat Europa het enige slachtoffer is van Turkse expansiedrift zit er naast. Ook Syrië leidt onder het buitenlandse beleid van Turkije. Terwijl onze Nederlandse patriot-installaties aan de Turkse grens staan, op kosten van de Nederlandse belastingbetaler en met goedkeuring van het stemvee, kosten bedragen 30 miljoen paar jaar, geeft Turkije directe en indirecte steun aan veel groeperingen in Syrië die wij hier in het westen met gemak als terroristisch zouden bestempelen. Ze blokkeren samenwerking die IS de kop in zou kunnen drukken, zo wilt de Nederlandse staat in samenwerking met onze imperialistische Amerikaanse overmeesters bombardementen

uitvoeren op IS. Logisch zou het zijn als deze F-16's vanuit Turkije zouden aanvallen. Turkije ziet dit liever niet gebeuren en dus moet Nederland maar met Jordanië in zee gaan. De Amerikanen konden rekenen op een zelfde behandeling.

Hier blijft het natuurlijk niet bij, zo drijven de Turken handel met IS in gesmokkelde olie, vechten ze met de Koerden die IS bestrijden (een meerderheid van de Koerden is nog steeds voorstander van de Syrische regering dus feitelijk schenden ze daarmee ook de soevereiniteit van Syrië), is het land een thuisbasis voor de trainingskampen en wapendepots van

terroristische groepen en houdt het de grens met Syrië wagenwijd open, terwijl dat de belangrijkste aanvoersroute is voor nieuwe rekruten en bevoorrading van IS; als de grens zou sluiten zou de oorlog waarschijnlijk binnen enkele maanden afgelopen kunnen zijn. Wederom vinden Europese nationalistten in Damascus een lotgenoot en bondgenoot.

Tayyip Erdogan: Neo-Ottomaanse sultan

Waarom doet Turkije al deze zaken? Het antwoord vinden wij bij haar president die inmiddels uitgegroeid is tot veel meer dan een simpele "democratische" vertegenwoordiger. Zijn invloed op het land is, na Atatürk, ongeëvenaard. Atatürk mag hij verder ook niet, zijn eigen denkbepalen baseert hij namelijk op Necip Fazıl, een Turkse dichter, Islamist en totalitair. Hij bracht tijdens zijn jeugd veel tijd met hem door en omschreef recentelijk deze tijd als 'de beste tijd van mijn leven'. Erdogan heeft recentelijk een voorstel geopperd om een nieuwe constitutie door te voeren, die van hem in een klap de absolute heerser van een 'nieuw-Turkije' zou maken. Het doel hiervan is Fazıl's 'Groot Oosten'; niets minder dan een herstel van het Ottomaanse

Turkije en Daesh: alliantie gesmeed in de hel

Rijk, niet onder een Sultan, maar een zogenaamde 'Basyüce', een verheven leider, een beeld dat Erdogan ongetwijfeld zal delen.

Niet enkel bestuurlijk wenst Erdogan verandering te zien: hij wil de gehele Turkse cultuur omvormen. De gemiddelde Turk die tegenwoordig leeft is seculier opgevoed met Turks als moedertaal. De streng Islamitische Fazıl schrijft in het oude Ottomaans-Turks, een taal die, in tegenstelling tot het moderne Turks, sterk vermengd is met Arabisch en Perzisch, waardoor hij voor veel moderne Turken zowel inhoudelijk als taalkundig moeilijk te volgen en begrijpen is. Niet voor lang meer; de taal zal spoedig weer overal gesproken worden. Erdogan zei hierover:

'Het afschaffen van het Ottomaans is als het doorsnijden van onze halsaderen. Mijn land dat onovertroffen was in de wetenschap verloor opeens al zijn kennis.'

Wie de werken van Fazıl in zijn achterhoofd houdt en kijkt naar het handelen van Erdogan kan bijna niets anders dan parallelen trekken. Gewelddadig slaat Erdogan demonstraties van iedere oppositie neer, vergroot hij doormiddel van vieze politieke spelletjes de Turkse

invloedssfeer en trekt hij steeds meer macht naar zich toe. Dit kan grote gevolgen hebben, niet alleen voor Turkije, maar ook voor Europa. Dit land wil immers toetreden tot de EU, wat voor ons rampzalig zou zijn. Op basis van haar geschiedenis mogen we concluderen dat het land geen enkele culturele of etnische raakvlakken heeft met onze volkeren en dat het Europa niets anders gebracht heeft dan ellende en bloedvergiet. Met zoetmakers zoals een vluchtelingenplan dat een veilige opvangzone voor vluchtelingen in Syrië zou garanderen probeert Turkije Europa warm te laten lopen voor toetreding. Deze zone, welke waarschijnlijk niets meer is dan een loze belofte, zal natuurlijk niet in samenwerking zijn met de legitieme Syrische regering, maar zal het product zijn van Turks imperialisme.

Of nog zo'n zoetmaker: recentelijk heeft Turkije met de internationale gemeenschap een tijdelijk vluchtelingenplan opgesteld, dat onder meer belooft dat Turkije haar grenzen beter zal bewaken. Welk nut deze belofte dient als Turkije een volwaardig EU lid wordt en er vrij verkeer van goederen en personen doorgevoerd wordt is vooralsnog een raadsel. Toetreding van Turkije tot de EU zal betekenen dat de vloedgolf van migranten richting Europa enkel nog maar groter zal worden: men hoeft dan niet meer met een bootje de zee over maar kan zich vrij van Turkije naar Europa verplaatsen. Moeder Merkel liet alvast weten 'dynamisch' om te zullen gaan met de lidmaatschapsvoorwaarde voor Turkije.

Waarschuwing

Turkije heeft keer op keer in haar bloederige geschiedenis bewezen geen vriend te zijn van Europa. Het is een gemengd bastaard volk met een cultuur die voornamelijk bestaat uit gestolen elementen van andere culturen. Dit heeft onze leiders er niet van weerhouden om toch met haar het bed te delen. Turkse toetreding tot de EU, met het vluchtelingenvraagstuk als een soort gegijzelde, lijkt dichterbij dan ooit. Als Turkije toetreed tot de EU, dan zal een ware nachtmerrie waar worden

en het land dat eeuwenlang de vijand was en de Europese grenzen bedreigde, zullen onze leiders tot Europa's grote vriend uitroepen. Onze leiders roepen om vrijheid en democratie, maar zijn wel bereid om met dit land in zee te gaan dat effectief af streeft op een totalitaire Islamitische dicatuur. Dit is de dubbelzinnige rol, waar ik in de inleiding op doelde. Turkije werpt zich op als een Westers land dat terrorisme wil bestrijden, maar in werkelijkheid is zij juist uit op het tegenovergestelde, wie goed kijkt ziet de dubbele agenda.

Wij zijn verraden door onze eigen mensen en het is van het grootste belang dat wij onze leiders wantrouwen, nu meer dan ooit.

Griekse Cyprioot die door de Turken vermoord werd omdat hij de Turkse vlag neer wilde halen

DOORBREEK HET ZWIJGEN!

**RED DE BOER,
STOP DE GENOCIDE!**

Nope.

In de cultureel-Marxistische media, horen wij maar al te vaak hoe 'geweldig' de multiculturele samenleving is en hoe het ons, als Volk en land, 'verrijkt'. Andere culturen zouden ons leven 'kleur' geven, want Nederland is zonder hun maar 'saai' en 'grijs'. Je zou bijna de gedachte krijgen, dat Nederland niets noemenswaardig heeft gepresteerd en omhoog gehouden wordt door de 'cultuur verrijkers'. Zonder een pleidooi te houden, waarin ik uiteenzet hoe groots, schitterend, mooi en uniek ons Volk en Vaderland is, zal ik de huidige 'multiculturele' situatie en de daarbij horende terminologie behandelen. Want... Is het in werkelijkheid wel een multiculturele samenleving? Streeft men waarlijk naar diversiteit, of naar egaliteit; de zogeheten 'eenheidsworst'.

Multiculturalisme

Hoewel de meesten bekend zijn met de term, weten er maar weinig wat het waarlijk betekent, of inhoudt. Kortweg, houdt het in dat meerdere culturele Volkeren een grondgebied met elkaar delen. Hoewel de gedachte vrijwel gelijk die kant op zal schieten, hoeven dat niet perse verschillende etnische Volkeren te zijn. Kijk alleen al naar de opbouw van Nederland, met haar twaalf provincies. Iedere provincie heeft een eigen historische achtergrond, met een eigen taal (streektaal/dialect), met eigen gewoontes en zelfs eigen feestdagen. Dit is nog verder op te delen, in regio's binnen de provincies, dorpen, steden en soms zelfs wijken/volksbuurten. Hoewel wij in principe allemaal Nederlanders zijn, hebben wij wel degelijk een andere cultuur. Dat maakt iedere provincie, iedere plaats, uniek en tevens de moeite waard om eens rond te reizen door het land. Dit is de letterlijke en waarlijke betekenis van de term 'multi-cultuur'. Toch zit hier een addertje onder het gras, want zo bedoelt de gevestigde orde het niet.

Wanneer men spreekt over de 'multi-cultuur', of de 'multiculturele samenleving', doelen ze in werkelijkheid op 'multi-etniciteit'. Het lijkt op het multiculturalisme en de vergissing is begrijpelijk; andere etnische Volkeren, hebben logischerwijze ook een andere cultuur. Doch zijn dit twee enorm grote verschillen. Hoewel de verschillen enerzijds van een gelijke aard zijn – andere historische achtergrond, taal, gewoontes, feestdagen en wellicht religie -, zijn ze anderzijds onvergelijkbaar. Hoe verder je van een bepaald punt reist, hoe groter de verschillen zullen zijn. Logischerwijze

is het contact dan ook een stuk moeilijker te leggen, zullen er minder raakvlakken zijn en kan er onderlinge frictie ontstaan, met conflicten tot gevolg; iets wat mensen steeds pijnlijker beginnen te ervaren. Desondanks jubelt de gevestigde orde bij een influx van immigranten, want immigranten staan gelijk aan 'diversiteit', 'kleur' en 'culturele verrijking'.

Cultureel pluralisme

Dit is de originele term die gebruikt werd voor multiculturalisme, zo genoemd door de Amerikaanse filosoof Horace Meyer Kallen (1882-1974). In een cultureel pluralistische samenleving, leven meerdere Volkeren samen, terwijl ze hun unieke culturele identiteit bewaren. Zolang de Volkeren zich houden aan de wet en een bijdrage leveren aan de maatschappij, worden de onderlinge verschillen geaccepteerd en gerespecteerd. In een cultureel pluralistische samenleving leven de unieke groepen niet alleen langs elkaar, maar worden de kwaliteiten van andere groepen gezien als een waardige toevoeging aan de dominante cultuur. Een cultureel pluralistische samenleving zal dus meer de nadruk leggen op integratie, dan assimilatie; wat we dus terugzien in Nederland.

Kallen bedacht niet alleen de term, maar opperde zelfs het idee dat culturele diversiteit en nationale trots verenigbaar waren, waarbij de etnische en raciale diversiteit Amerika sterker zouden maken. Nu nog zijn er campagnes in Amerika met slogans als: 'Strength in diversity'; 'Sterker door diversiteit'. Dat juist Kallen een voorvechter was van culturele pluraliteit, is op zijn minst ironisch te noemen. Zijn

critici wezen hem hierop, door aan te duiden dat zijn lidmaatschap bij de 'Zionist Organization of America' en zijn visie van een multi-etnisch Amerika, niet bepaald overeenkwam met zijn visie van Israël als volledig Joodse staat. Desondanks vond zijn visie gretig aftrek, welke verspreid is tezamen met de overige cultureel-Marxistische ideologie.

Diversiteit

Diversiteit is op zichzelf een schitterend iets en dient ook gewaarborgd te blijven. Hoewel men tegenwoordig angstvallig pretendeert dat 'we allemaal gelijk zijn', zijn er wel degelijk verschillen tussen Volkeren. Het zijn de kenmerken die ieder Volk uniek maken en de kenmerken die hebben geleid tot de ontwikkeling van verschillende culturen. Doch kunnen we ook hier een verstoring van de term waarnemen.

Ik heb in de eerste editie van Bellum geschreven, dat het cultureel-Marxisme is ontwikkeld om de Westerse cultuur omver te werpen en te vervangen voor een universele ideologie; in werkelijkheid is die ideologie niet alleen anti-Westers in culturele zin, maar vooral in fysieke zin. De uitwerking is namelijk het fysiek terugdringen van blanke mannen. Hoewel ik besef dat dit voor mensen gevoelige onderwerpen zijn, is het belangrijk om ze bespreekbaar te maken. De lat is slechts zo hoog, als dat je hem zelf plaatst. Deze korte inleiding is nodig, voordat ik het artikel hervat.

Het anti-Westerse, -mannelijke, -blanke sentiment, is hetgeen er waarlijk schuilt achter 'diversiteit'. Het wordt gebruikt als een ideologisch werktuig, om de demografische samenstelling aan te passen op de werkplaatsen, in (sport)verenigingen, scholen en politiek. In plaats van te streven naar kwaliteit, wordt er gestreefd naar een lager percentage aan Blanke mannen. In Amerika is dit het beste waar te nemen, het land waar het cultureel-Marxisme is

ontwikkeld. Ik zal de 'NFL', de 'National Football League', als voorbeeld nemen. Men klaagt dat de NFL niet 'divers' genoeg is, omdat het overgrote gedeelte van coaches en quarterbacks blank zijn. Dit zijn nagenoeg de enige posities waar men nog blanken aantreft, want de overige posities worden gedomineerd door negroïden. Doch zal niemand zich daarom bekommeren, of mompelen dat de demografische samenstelling oneerlijk is verdeeld. Integendeel; als men zou stellen dat teveel niet-blanken spelen in een team en er meer blanken aan het team toegevoegd zouden worden, zou er meteen geschreeuw over 'racisme' en 'blanke overheersingsdrang' ontstaan. Hetzelfde geldt voor de hedendaagse drang, om meer vrouwen aan de top van de zaken- en politieke wereld te krijgen. Er wordt zelfs voorgesteld om quota te hanteren, om zo het aandeel vrouwen op te schroeven. Oftewel: de kwaliteit vermindert, terwijl de kwantiteit toeneemt. 'Diversiteit' is een synoniem voor 'minder blanken' of 'minder mannen'.

Wat is het doel?

Het doel is om de traditionele Westerse samenleving te ontwrichten en compleet anders in te richten. Het cultureel-Marxisme hanteert meerdere werktuigen om dit doel na te streven, welke wij allemaal zullen openbaren in Bellum en de demografische samenstelling is daar een van. Het gaat de cultureel-Marxisten helemaal niet om ware diversiteit, maar het wegvagen van de inheemse bevolking. Als de cultureel-Marxisten hun zin krijgen, blijft over een paar decennia niets anders over dan een grijze massa, niet nader definieerbaar en zonder kenmerkende cultuur of identiteit. Een gemengde wereld, met een ongemengde elite aan de top.

Regelmatig trekt men het woord uit de kast, zowel te pas als on te pas, maar wat betekent het eigenlijk? Hoe dient men het woord te gebruiken? Kunnen we het als wapen tegen onze tegenstanders gebruiken of moeten we er juist trots op zijn? Allemaal vragen die in dit artikel behandeld zullen worden.

Voordat we het over fascisme gaan hebben, is het belangrijk om eerst de definitie te bespreken, aangezien er rondom de definitie al veel verwarring bestaat. Tegenwoordig is fascisme simpelweg een scheldwoord geworden voor iemand die autoritaire trekjes vertoont, of die middels geweld zijn ideeën oplegt. Volgens Robert 'o Paxton's boek 'The Anatomy of Fascism' onderscheiden we echter twee kloppende definities van fascisme: de eerste als specifieke ideologie met vastgelegde standpunten en doctrines en het fascisme als overkoepelende term voor verschillende stromingen en bewegingen, met een gedeelde levensbeschouwelijke en filosofische basis.

Volgens de eerste definitie, welke wordt gezien als de specifieke beschrijving, wordt 'Fascisme' geschreven met een hoofdletter. Dit slaat in de meeste gevallen op het traditionele Fascisme van Benito Mussolini en hoe dat beleefd werd. De andere, tweede definitie, is dus veel breder en kan bijvoorbeeld ook het Nationaal-Socialisme omvatten en de vele andere bewegingen die zich toen en nu gemanifesteerd hebben.

Dit is echter een hele materialistische instelling en doet de Fascisten tekort: het Fascisme was namelijk niet louter een materialistische ideologie, die zoals het kapitalisme en het Marxisme zich enkel bezig houdt met geld en beleid, maar het had ook een diepere, haast spirituele en filosofische, onderliggende basis, waardoor het eigenlijk geen politieke ideologie meer is, maar een wereldbeschouwing. De rest van het artikel zal zich dan ook voornamelijk richten op het toelichten van de wereldbeschouwing en het specifieke beleid van de Italiaanse Fascisten zal nauwelijks behandeld worden.

Binnen deze wereldbeschouwing wordt alles beredeneerd niet vanuit het individu, maar vanuit de natie. Alles draait om wat het beste is voor het land en het Volk. Sociaal en economisch beleid is in deze dan ook niet een doel, maar een middel. De wortels voor deze levensbeschouwing liggen in de oudheid (o.a. Plato) en in de Middeleeuwen. Het Fascisme is

Het is een van de favoriete woordjes van de roden, maar weten ze wel wat het inhoud?

enige moderne ideologie, die zich in deze Pre-Verlichting traditie plaatst. Alle andere moderne ideologieën die in de 19e en de 20e eeuw ontstaan zijn, baseren zich op de idealen van de Verlichting, de Franse Revolutie en het humanisme. Waar het kapitalisme en socialisme voornamelijk een 'carpe diem' (pluk de dag, met andere woorden, je leeft maar een keer, tegenwoordig ook wel simpelweg samengevat in YOLO)-instelling hebben, ligt het fascisme juist meer in lijn met het middeleeuwse 'memento mori'; gedenk te sterven.

Om te zeggen dat een bepaald economisch beleid, dan wel een bepaald sociaal beleid, wel of niet Fascistisch is, is dus dwaas, althans volgens de bredere definitie, het Fascisme uiterst pragmatisch is. Het verwerpt kapitalisme, omdat dat systeem ook zaken toestaat die schadelijk zijn voor het volk - denk bij totale vrijmarkt ook aan de legale verkoop van drugs en vijandige propaganda - en tegen het Marxisme, omdat dat het Volk wil verdelen in klassen en deze tegen elkaar opstoot. Het Fascisme biedt op dit vlak juist het alternatief aan van een pragmatische economie; vrij waar het kan onvrij waar het moet. Het poogt de verschillende sociale klassen binnen een samenleving te laten samenwerken, dit heet klassencollaboratie, door ze een gezamenlijk doel te geven.

Het Fascisme propageert zichzelf dan ook als de derde weg en ziet zowel het kapitalisme als het socialisme, als twee zijde van dezelfde munt; ze hebben immers gedeelde wortels en een gedeelde materialistische kijk op de wereld. Beiden zijn voornamelijk economische theorieën

en zien de mens als niets anders dan een individu met bepaalde belangen en behoeftes. Het Fascisme daarentegen ziet de mens als onderdeel van een netwerk; ieder individu is via bloed en cultuur verbonden aan de andere individuen binnen de natie. Het ziet het individu als een opvolger van alle anderen die hem voorgingen en als voorganger van allen die hem zullen opvolgen. Het plaatst het individu dus in een situatie waarin het moet handelen op een manier die zijn voorouders trots maakt en een toekomst voor zijn nageslacht garandeert.

Men refereert ook vaak naar Brussel als 'Eurofascisten' of simpelweg 'fascisten'. Fascisme zal in de praktijk in veel gevallen een sterk sociaal beleid hebben, maar enkel voor het eigen volk. Dit is precies het tegenovergestelde van wat de dames en heren in Brussel doen, die lijken soms sociale voorzieningen te geven aan iedereen behalve het eigen volk en handelen daarmee in strijd met de eerste principes van het Fascisme. Daarnaast is het natuurlijk ondenkbaar dat een Fascist zijn nationale identiteit weggooit, ten behoeve van een meer internationaal

"Dit is precies het tegenovergestelde van wat de dames en heren in Brussel doen, die lijken soms sociale voorzieningen te geven aan iedereen behalve het eigen volk en handelen daarmee dus al in strijd met de eerste principes van het fascisme. "

Wat het Fascisme dus in de eerste instantie wil doen, is het Volk verenigen achter een ideaal, zodat het sterk is. Dat is ook de symboliek achter de fasci. Een stok (het individu) is gemakkelijk te breken, maar een bundel stokken (het Volk) niet. Deze moeten echter wel met elkaar verbonden worden met touw (de fascistische ideologie), omdat ze anders uit elkaar vallen. Ten slotte moet het geheel nog richting en daadkracht krijgen door leiderschap, hiervoor staat de bijl symbool. Het symbool is al oud en stamt nog uit de Romeinse tijd, al zal het daar ongetwijfeld een andere invulling gehad hebben.

Vaak woedt er de discussie of Fascisme links of rechts is, of dat Fascisme socialistisch of kapitalistisch is. Op basis van de informatie hierboven - gebaseerd op boeken uit de academische sfeer, maar voornamelijk ook op werken die de fascistten zelf geschreven hebben -, kunnen wij concluderen dat dat allemaal absurde stellingen zijn. De reden dat mensen het fascisme niet begrijpen komt doordat hun denken niet in lijn is met de filosofische basis van het Fascisme en zij het bekijken vanuit de levensbeschouwing van het modernisme. Wanneer je dit doet kun je amper tot een eenduidige analyse komen en ontstaat er veel verwarring. Fascisme is dus noch links, noch rechts en is economisch pragmatisch. Één ding is echter zeker en dat is dat het nooit hyperkapitalisme zou ondersteunen.

georiënteerde identiteit; het uiteindelijke doel van de EU is immers een soort Verenigde Staten van Europa. Het doel ligt in lijn met de visie van Richard Coudenhove-Kalergi, die stelde dat deze Verenigde Staten van Europa niet bewoond zouden worden door de oude Europeanen die er nu wonen, maar door een gemengde populatie die geen gedeelde wortels of identiteit hebben. Beeldend verwoord in het volgende citaat:

"The man of the future will be of mixed race. The races and classes of today will gradually disappear due to the elimination of space, time, and prejudice. The Eurasian-negroid race of the future, similar in appearance to the Ancient Egyptians, will replace the diversity of peoples and the diversity of individuals."

Dan zijn er nog de mensen die spreken van een soort 'Islamofascisme' of 'links-fascisten'. Ook deze uitspraken, wanneer getoetst aan bovenstaande definitie, zijn niets anders dan stemmingmakerij voor politiek gewin. Wanneer iemand 'fascisme' of 'fascist' gebruikt als scheldwoord voor een vijand, is het de beste keuze om gelijk twijfels te trekken bij zijn bedoelingen en agenda aangezien hij je waarschijnlijk iets probeert te verkopen. Immers: als je tegenstanders Fascisten zijn, dan kan jij toch enkel maar een beter alternatief aanbieden? Het feit dat 'rechtse' mensen tegenwoordig ook 'fascist' als verwijt gebruiken, heeft vooral te maken met het feit dat zij zelf vaak begraven zijn

ISLAMO FASCISME

ADOLF EL HITLER

BENITO BEN MUSSOLINI
LES FONDATEURS*Islamofascisme..?*

door links met dit verwijt en dus aan den lijve ondervonden hebben hoe effectief het kan zijn als je je tegenstander(s) monddood wilt maken.

Dit werkt natuurlijk maar voor een beperkte tijd. De volgende stap is dat het woord zoveel gebruikt en misbruikt wordt dat het al haar betekenis verliest. Hierdoor ontstaat er een arsenaal aan invullingen en interpretaties en er kan geen duidelijk beeld meer bij opgeroepen worden. Hoe meer mensen het woord gebruiken, des te minder schokkend zal het ervaren worden. Tevens is dit ook niet hoe we met woord om moeten gaan. Een juiste manier om met het woord om te gaan, vinden we in het artikel 'Fascisme vrees' in de eerste Bellum. Hierin stelt Lutkie dat we het woord moeten gebruiken als een soort geuzennaam, een label dat we door onze vijanden gekregen hebben en gebruiken in ons voordeel; van de nood een deugd maken is hoe hij het zelf waarschijnlijk zou omschrijven.

Samenvattend, als nationalistes moeten we ons niet laten verleiden om tot het niveau te dalen van links en Fascisme als verwijt te gebruiken. Daarmee doen we onszelf, het woord en de ideologie te kort. Het is een titel die zij ons op spelden en die we met trots moeten dragen. Dat is de enige juiste manier om met het woord om te gaan.

ZWARTHEMD

WWW.ZWARTHEMD.TUMBLR.COM

DAG VAN DE NATIONALE ARBEID

We kunnen hier misschien wat leren van de kraai. Waarom passen wij onze manier van les geven niet aan, aan de moderne technieken? De studenten van nu zijn hele dagen bezig om een nootje te openen, waar de kraai het sneller doet. Een van de dingen die we veel meer zouden moeten gebruiken, is beschreven, of wat die ene leraar vertelt. Geef de ruimte om het onderwerp iets breder te bestuderen, bijvoorbeeld met het internet. Hier zitten een heleboel voordelen aan verbonden. Om te beginnen zijn we niet meer afhankelijk van één leraar; sinds ieder mens fouten maakt, liegt en soms niet beter weet. Dus is het veel betrouwbaarder als we informatie van verschillende bronnen kunnen vergaren. Als verschillende leraren digitaal materiaal beschikbaar stellen over hetzelfde onderwerp dan krijgt de student de keuze op welke manier hij de stof tot zich neemt. Ligt de ene leraar je niet? Luister je gewoon naar een ander. Komt de tijd je niet uit wanneer er les gegeven wordt? Kijk je het gewoon via internet wanneer je wél tijd hebt. Heb je het de eerste keer niet helemaal begrepen? Geen probleem, kijk het gewoon nog een paar keer terug. Tevens komt er nu meer ruimte om zelf op onderzoek uit te gaan. Moeten we alles maar aannemen wat in dat ene boekje staat beschreven, of wat die ene leraar

vertelt. Geef de ruimte om het onderwerp iets breder te bestuderen.

Motivatie

Geelbuikmarmotten worden door onderzoekers al sinds 1962 bestudeerd. De eerste twee jaar van hun leven spelen ze veel met elkaar; bijten, boksen, achterna jagen, pakken, meppen, duwen, aanvallen, beklimmen en worstelen. Wat opvalt is dat dezelfde technieken die ze leren en gebruiken met het spelen, precies zo terug komen in echte gevaarlijke situaties. Sterker nog, wat ook blijkt is dat de jonge marmotten die de spelletjes winnen, vaak de baas spelen als ze volwassen zijn.

Waarom krijgen leerlingen wél een heleboel vakken, informatie en lessen, maar niet een reden waarom ze dit zouden moeten leren? Heel veel theorie zonder een idee te hebben waar het in toe te passen is. Studenten zouden veel gemotiveerder zijn en dus harder werken, als ze een duidelijk doel of ideaal voor ogen zouden hebben. Het moet worden toegepast in de praktijk! Er moet niet alleen maar informatie naar binnen gedrukt worden.

"Hij is slim; hij kan namelijk heel goed leren."

Tevens is de definitie van 'slim' tegenwoordig niet meer wat het geweest is. Dat iemand veel informatie tot zich kan nemen, betekent niet dat hij ook begrijpt wat hij zojuist onthouden heeft. Noch dat hij het toe kan passen en er daadwerkelijk iets mee kan doen. Dit is waar de meeste scholen zich mee bezig houden: dingen onthouden. Mijn definitie van 'slim' is iemand die stof kan doorgronden, problemen kan oplossen en dus theorieën zodanig in de praktijk brengen, dat we kunnen spreken van vooruitgang.

De hoofdreden om te studeren vandaag de dag is 'het papiertje' en het extra geld dat je dan zou kunnen verdienen. Zijn we dan zo kortzichtig geworden dat alles voordeel moet opleveren puur en alleen voor jezelf? Heel Nederland betaalt mee voor de studies, heel Nederland zou er profijt van moeten hebben.

Kwantiteit en kapitalisme

Waterbommen! Dat is hoe de Duitsers vroeger onze tomaten noemden. De boeren kregen betaald per tomaat, dus wat deden de boeren: zoveel mogelijk tomaten zo snel mogelijk opkweken. Waar dit in resulteerde waren smaak en vitamine loze rode waterbommen, of te wel: tomaten.

Scholen krijgen een vergoeding per geslaagde student. Omdat scholen tegenwoordig bedrijven zijn, met managers en het ideaal geld te verdienen, doen ze het voor de hand liggende: het verlagen van het niveau, zodat er meer kunnen studeren. Zoveel mogelijk studenten per opleiding; meer geld. Het liefst ook de opleidingen inkorten, sneller laten afstuderen, zodat ze eerder hun geld ontvangen en nieuwe studenten toe kunnen laten. Dit lijkt precies op wat de boeren deden, ze gaven de tomaten niet eens de tijd vitamines te ontwikkelen. Ze moesten gewoon opgeblazen worden met water, om zo snel mogelijk verkocht te worden.

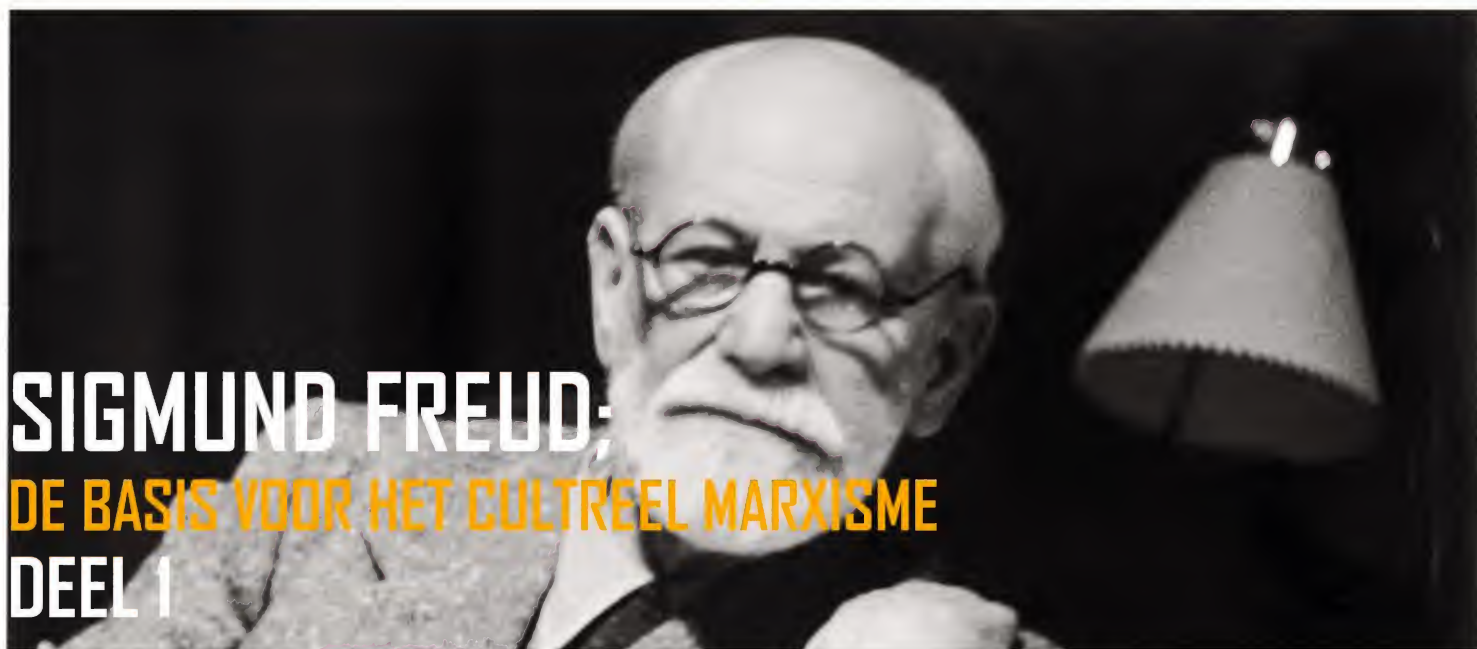
Vrijheid en geluk

Mensen willen vrij zijn, gelukkig zijn en zo min mogelijk problemen onder ogen zien. Met mensen bedoel ik in dit geval dus de blinden. Wat is vrijheid? Kijk bijvoorbeeld naar de Verenigde Staten: het land is zeer individualistisch en geniet van zeer veel vrijheden. De vraag is echter: kunnen mensen daar wel mee overweg? Zouden ze niet een duidelijk ideaal mee moeten krijgen als ze jong zijn?

"Dat is hersenspoeling! Indoctrinatie! We willen vrijheid!"

Iedereen, en dan ook echt iedereen, baseert zijn idealen en doen en laten op wat hij heeft geleerd en meegemaakt. Zelfs in een volledige vrijheid, zoals een anarchie, baseren we kennis op wat anderen ons vertellen en wijsmaken; dit is ook precies wat baby's doen, alles uit hun omgeving kopiëren. Waarom zou het dan slecht zijn als we een nationaal ideaal aan kinderen bij brengen? Het is het gestuurd opvoeden en opleiden, het niet het aan toeval overlaten of iemand de juiste keuzes maakt. Hiermee kunnen we namelijk de criminaliteit verlagen, een betere nationale samenwerking creëren, een sterkere economie realiseren en een eerlijk systeem op bouwen. Dat, is wat ik pas vrijheid noem. Ik wil over straat kunnen lopen zonder achterom te hoeven kijken.

Veel zal moeten veranderen voordat we als Nederland weer de goede kant op varen. Ik ben niet bang mijn handen vuil te maken om het werk te klaren, jij?

SIGMUND FREUD- DE BASIS VOOR HET CULTUREEL MARXISME DEEL 1

Inleiding

Zelfs voor de grootste leken onder ons op het gebied van psychologie, is Sigmund Freud een welbekende naam. Thans wordt hij gevierd als de 'Vader van psychologie' en de 'grootste psycholoog ooit'. Gelijk een popidool, wordt er over hem gesproken in geleerde kringen en ook in de media duikt nog geregeld zijn naam op. De grondlegger van 'psychoanalyse', die vóór zijn grootse bekendheid, bekend stond als een cocaïne gebruikende, perverse pornograficus; dat laatste was een verwijt van o.a. zijn vrouw, welke toentertijd nog zijn verloofde was. Ik zal de figuur Sigmund Freud behandelen, zijn rol in de vorming van de Westerse samenleving en hoe zijn werk werd gebruikt, om het Cultureel-Marxisme vorm te geven. Dit doe ik in meerdere delen. In dit deel behandel ik de voorgeschiedenis, het pad naar de ontwikkeling van de psychoanalyse. In het volgende deel de theorieën op zichzelf, hoe het daarmee in verband staat met het cultureel-Marxisme en de seksuele revolutie en de gevolgen daarvan voor het Westen.

Gouden Siggy

Op 6 mei 1856 werd Sigismund Schlomo Freud geboren, in de Moravische stad Freiburg, als eerstgeboren kind van de acht, die zijn ouders samen zouden krijgen. Het gezin bestond toen uit zijn vader, een wolhandelaar, Jacob Freud (1815-1856), zijn moeder – de 3e vrouw van Jacob - Amalia Freud (1835-1930) en zijn twee halfbroers – voortgekomen uit het 1ste huwelijk

van zijn vader – Emanuel Freud (1833-1914) en Phillip Freud (1836-1911). Hoewel het een gezin betrof van Chassidische joden, brak zijn vader Jacob met de Chassidische tradities. Wel was hij bekend vanwege zijn bestudering van de Thora. Het gezin kwam in de financiële problemen tijdens de crisis van 1857, waarbij Jacob's bedrijf failliet ging. De familie Freud – in 1858 werd zijn zusje Anna geboren; zijn broertje Julius was na de geboorte gestorven - verhuisde in 1859 naar Leipzig en vestigde zich vervolgens in 1860 in een joods getto te Wenen; zijn halfbroers waren geëmigreerd naar Manchester. Hier zou Sigmund opgroeien, zich ontplooiën en zijn moeders verwachtingen vervuld zien worden.

Freud's moeder zag een grootse toekomst voor haar zoon, daar hij geboren was met 'de helm'. Dit is een oud volksgeloof, waarbij 'de helm'/het geboortevlies welke het hoofd van de baby omgeeft, wordt gezien als een voorteken; het kind met 'de helm' wordt geacht een 'gelukskind' of 'ziener' te zijn. Het was vandaar dat ze haar kind de bijnaam 'mijn gouden Siggy' gaf. Dat 'Gouden Siggy' een streepje voor had op de rest van het gezin, bleek uit de voorkeursbehandeling die Siggy genoot. Hoewel het gezin groeide van 2 kinderen naar 7 - Rosa, Marie, Adolfine, Paula en Alexander -, was Siggy de enige met een eigen kamer. Siggy studeerde en las welhaast continu en wilde dus ook niet gestoord worden. Het ging zelfs zo ver, dat zijn zusje niet werd toegestaan om de piano te bespelen. Schijnbaar wierp het zijn vruchten af, want in 1873 slaagde hij met hoge punten op de 'Leopoldstädter Kommunal

-Realgymnasium'. Op 17-jarige leeftijd studeerde hij aan de Universiteit te Wenen. In eerste instantie wilde hij rechten studeren, maar dat was onmogelijk vanwege de joodse quota; er waren beperkte plaatsen voor burgers die niet behoorden tot de etnische groep; dit gold ook voor niet-joodse buitenlanders. Zodoende koos hij ervoor een medische studie te volgen. Tijdens zijn studie onderzocht hij in zijn vrije tijd de, voornamelijk mannelijke, geslachtsorganen van alen; hier zien we de prelude van zijn obsessie m.b.t. seks. Hij ambieerde een baan als onderzoekswetenschapper, doch werd uiteindelijk arts. Hij slaagde dan ook in 1881 met een medisch doctoraat.

Freud de cocaïnedealer

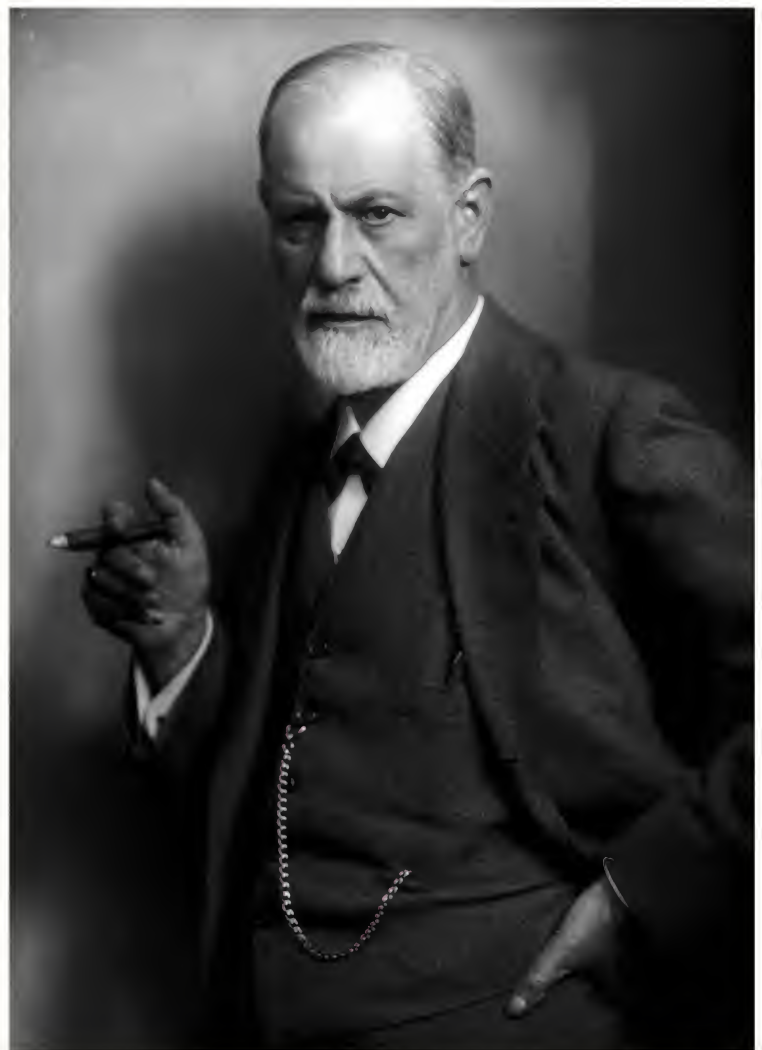
Hoewel Freud tegenwoordig voornamelijk bekend is als de grondlegger van de 'psychoanalyse', was hij in zijn tijd bekend vanwege zijn onderzoek naar, en gebruik van, cocaïne. In tegenstelling tot vandaag, meende men dat cocaïne een waar "wondermiddel" was en het werd voor van alles en nog wat gebruikt; denk dan aan vermoeidheid, verkoudheid, misselijkheid, hoofdpijn, zeeziekte, impotentie, het verminderen van masturbatieeigingen, het remmen van nymfomanie en later als verdovingsmiddel bij oog- en teenoperaties. Het wondermiddel was in allerlei vormen verkrijgbaar – van alcoholische dranken, tot frisdranken en van pillen en zalven, tot poeders - waarbij 'Coca Cola' wellicht bij velen een belletje zal doen rinkelen. Men zag het wondermiddel als dé oplossing voor nagenoeg alles. Dat overmatig gebruik enorm schadelijk en zelfs dodelijk is, kwam ook Freud uiteindelijk – net zoals vele gebruikers – achter.

Freud was een fervent gebruiker van cocaïne en spoorde iedereen aan om te snoepen van het wondermiddel. Zo stuurde hij regelmatig wat grammetjes op naar familie en vrienden, waaronder Martha Bernays, zijn geliefde en verloofde. Hij experimenteerde graag en veelvuldig op zichzelf en noteerde zijn bevindingen en ervaringen. Hij bundelde en presenteerde zijn bevindingen in 1884 aan de wereld, in zijn boek 'Über Coca'. Hierin vermeldt hij o.a. dat cocaïne een uitstekende remedie is, als behandeling van morfineverslavingen. Het was niet louter een aanname, maar een

langlopend experiment op zijn vriend Ernst von Fleischel-Marxow.

Marxow (1864-1891) was een fysioloog en arts, welke bekend werd dankzij zijn onderzoeken naar de elektrische activiteit van de zenuwen en het brein. Dankzij een ongeluk, tijdens het ontleden van een kadaver, raakte zijn duim geïnfecteerd en moest het geamputeerd worden. Voor vele jaren bleef Marxow doorwerken - ondanks de verschrikkelijke pijnen, die slechts gestild konden worden door morfine – en behaalde zelfs zijn doctoraat in de geneeskunde in 1874.

Freud "behandelde" de morfineverslaving van zijn vriend Marxow, met cocaïne; uiteindelijk zelfs een gram per dag, om de situatie "leefbaar" te houden. Marxow kampte nu niet alleen met zijn morfineverslaving, maar was hopeloos getuimeld in een nieuwe verslaving, dankzij het aansporen van zijn "vriend" Freud. Binnen 6 jaar takelde Marxow volledig af dankzij zijn verslavingen en

stierf op 22 Oktober 1891, op 45-jarige leeftijd. Hoewel Marxow stierf dankzij Freud's "behandeling", lijkt het er niet op dat Freud hiervan leerde. Terwijl hij de duistere kanten van het wondermiddel van dichtbij heeft kunnen meemaken, bleef Freud het gebruik van cocaïne propageren. Voor de 12 jaren die volgden, bleef hij 'het blijde woord' verkondigen en gebruikte hij het wondermiddel voor zijn eigen fysieke pijnen en mentale angsten. Zoals het een junk betaamt, zocht hij naar rectificaties/smoesjes om zijn verslaving goed te praten. Hij hield van de effecten van cocaïne, hoe het hem in staat stelde om vrijelijk te praten en zichzelf te onderzoeken, hoe het elke vermoeidheid wegnam en hem toestond door te werken, hoe het zijn onzekerheid deed verdwijnen en het hem moed gaf. Totdat hij en zijn collega, Wilhelm Fleiss, bijna een patiënte hadden vermoord, tijdens een mislukte operatie onder invloed van een grote hoeveelheid cocaïne. De patiënte heette Emma Eckstein en ze zou later bekend worden onder het pseudoniem 'Irma', in Freud's boek genaamd: 'The interpretation of dreams'.

Koller (1857-1944), die de roem vergaarde. Na veelvuldig de cocaïne onderzocht te hebben – beiden experimenteerden op elkaar, waarbij ze het wondermiddel snoven, inspoten, op elkaar schilderen, de oren onderpoederden en het opgelost in water opdronken – waren de collega's zich bewust geworden van de verdovende kwaliteiten van het wondermiddel. Freud was zich bewust van de pijnverdoovende werking, maar Koller richtte zich op de verdovende werking van het weefsel. Juist toen Freud op vakantie was, na een jaar zijn geliefde Martha Bernays niet meer gezien te hebben, publiceerde Koller in 1884 zijn bevindingen. Zijn bevindingen waren een medische doorbraak, aangezien het voordien amper mogelijk, tot zéér moeilijk, was om de ogen te opereren. Door de plaatselijke verdoving, werd de operatie niet langer verhinderd door de onvrijwillige reflex bewegingen van de patiënt. Freud beschouwde dit als verraad en zocht dus naar een andere manier om eeuwige roem te vergaren. Die andere manier, is tegenwoordig bekend als 'psychoanalyse'.

Alhoewel Freud bekend was vanwege zijn werk met cocaïne, was het zijn collega, de oogarts Karl

**VELE LEUGENS, VELE GEZICHTEN
ÉÉN GROTE TELEURSTELLING**

"Om te beginnen overplakten we het opschrift "Gemeentehuis Lint" op de zijgevel met een breed uitgemeten "Dinaso". Een maand lang dacht iedere vreemdeling die ons dorp vanuit Duffel, Hove of Lier binnenkwam dat dit plaatsje de vreemde naam "Dinaso" droeg. Bovendien voorzagen we die morgen elke boom en paal en verloren hoekje van een affiche met embleem en de boodschap "Dinaso Orde!". Daarmee wilden we er de goegemeente op attent maken dat er nogal wat Dinaso's in Lint thuis waren.

Wanneer we zo met 'n twintigtal jonge kerels 's avonds en tot halverwege de nacht aan het linodrukken - inkten, drukken, afnemen, drogen - gingen, dan kregen we vrij vlot een behoorlijke stapel affiches afgewerkt. Na die eerste Lintse plakkersnacht duurde het een volle week vooraleer de eerste huiszoeking volgde. Op het adres van onze schaar- en celleider doken de Veiligheidsagenten Block en De Smedt op; hun fenomenale buit bestond uit 2 wapenstukken van de DM, 'n alarmpistool en twee wandelstukken. De volgende dag berichtten zowel de Gazet van Antwerpen als de Volksgazet en La Dernière Heure over "de vangst van een wapendepot bij gekende nazi's"!

Met de actie in Lint waren we door onze papiervoorraad heen; sympathisanten bezorgden ons een nieuwe stapel en we beoefenden opnieuw de drukkersstiel. Met tussenpozen van 1 tot 3 weken hebben we toen ons gewest helemaal volgeplakt. Feitelijk handelden we daarmee niet helemaal volgens de orderegels van het Verdinaso maar er was ook het aspect van de voortdurende uitdaging van politie en rijkswacht die naarstig op zoek toog naar ons drukkersatelier. Het werd niet gevonden, ook al bevond het zich naast het huis van Jan Morael. Daar hadden we op naam van een bekend politicus uit Edegem een garage met kelder gehuurd. Vermeldenswaard voor onze Edegemse afdeling is zeker ook dat de nachtwaker aldaar onze ploeg steeds, samen met z'n trouwe hond vergezelde, toen we op plaktocht trokken. Zo'n ploeg bestond uit drie personen en we trokken er steeds met zes of zeven ploegen tegelijk op uit. Op die manier beperkten we de pakkans tot 'n minimum omdat we slechts 'n paar uur op stap waren; bovendien werd dan slechts één ploeg geklist, met 'n proces tot gevolg.

Hoe ook, het gehele gewest was reeds "behangen" toen gewestleider Paul Persyn zich realiseerde "dat zulke ongeorganiseerde methoden" niet langer getolereerd konden worden en ons verbood ermee verder te gaan."

De BOB-agenten Block en De Smedt hebben zich in latere jaren tot het Verdinaso bekend.

Bron: studiecentrum Joris van Severen

BELLUM

Bellum is een publicatie van Zwart Front Nederland. Bellum verschijnt onregelmatig en kan gratis gelezen worden op de website van Zwart Front Nederland.

WWW.ZWARTFRONT.NL
INFO@ZWARTFRONT.NL

